PENTRU SPORTIVII NOȘTRI DRUMUL SPRE J. O. 1980 A ÎNCEPUT PROMIȚĂTOR

NEOBOSIȚI CĂUTĂTORI AI „AURULUI“ OLIMPIC

Sportivii noștri fruntași au luat parte în cursul anului 1977 la numeroase competiții internaționale, care au culminat cu campionatele lumii ori cu campionatele Europei. Cu aceste prilejuri au fost obținute 5 titluri de campioni mondiali și 6 titluri de campioni europeni la probe și ramuri de sport olimpice.

Performerul nr. 1 al sportului nostru în acest an, a fost, după părerea noastră, caiacistul **Vasile Diba** (Dinamo București). La începutul lunii septembrie, pe apele lacului Pancearevo de lîngă Sofia, Diba a cîștigat detașat probele de caiac simplu 500 m și 1 000 m, în fața multora dintre cei cu care se întrecuse, în urmă cu un an, la Montreal, cînd, precum se știe, a cîștigat titlul olimpic la K 1 — 500 m și medalia de bronz la K 1 — 1 000 m. Elevul antrenorului emerit Radu Huțan este, indiscutabil, la această oră, cel mai valoros caiacist al lumii. Prin „această oră“ înțelegem, de fapt, ultimii patru ani, deoarece din 1974 de la Xochimilco, în Mexic, atunci cînd tînărul Vasile Diba își făcea debutul în marile regate internaționale, și pînă astăzi, el s-a aflat mereu printre fruntașii tuturor concursurilor de amploare. A fost dublu campion mondial în 1974 (K 1 — 500 m și la ștafetă), medaliat cu argint în 1975, la Belgrad (K 1 — 500 m) și victorios, în același an, la concursul preolimpic de la Montreal (K 1 — 500 m). Au urmat Jocurile Olimpice în 1976 și în acest an „mondialele“ de la Sofia.

Pe scara avionului care i-a adus de la Sofia, trei campioni mondiali (patru titluri) — Ivan Patzaichin, Vasile Diba, Lipat Varabiev *și artizanul victoriilor lor, antrenorul emerit* Radu Huțan

Nadia Comăneci *în timpul unui exercițiu la sol*

De la Vasile Diba (născut la Jurilovca, la 24.7.1954) noul „caiac amiral“ al flotilei noastre, așteptăm și în continuare performanțe pe măsura talentului său, a muncii deosebite pe care o depune în pregătire, a seriozității și pasiunii sale statornice față de activitatea sportivă.

Pe aceeași pistă de apă de la Pancearevo alți doi sportivi români, doi canoiști, au cules laurii victoriilor. Dacă **Ivan Patzaichin** este obișnuit deja cu astfel de mari succese, **Lipat Varabiev**, în schimb, se află la prima sa mare victorie internațională. Primul a învins la canoe 1 000 m, celălalt la canoe 500 m, victoriile lor bucurîndu-se de aprecierile generale.

În sfîrșit, un alt sportiv român, ca și ceilalți trei, component al clubului Dinamo, **Nicu Gingă**, a cîștigat titlul mondial la categoria 52 kg a luptelor greco-romane, reeditînd astfel, la Göteborg un succes de care mai avusese parte în 1973, la Teheran, atunci cînd era încă junior. În ultimii ani, cu mare regularitate, Nicu Gingă n-a lipsit de pe podium la nici o mare competiție internațională, iar la Olimpiadă, la campionatele mondiale sau europene, el a obținut de fiecare dată fie medalie de argint, fie de bronz !

Șase titluri europene — din cele 7 cîștigate în acest an — au fost realizate la ramuri de sport olimpice (al șaptelea, a fost cel de la rugby).

Între campionii continentului, pe prim plan se află **Nadia Comăneci**, medaliată cu aur la „europenele“ de la Praga (individual compus și paralele), care a confirmat, în condițiile cunoscute, marea valoare și clasa ei inegalabilă.

Trei luptători, **Constantin Alexandru** (cat. 48 kg), **Ion Păun** (cat. 62 kg) și **Ion Draica** (cat. 82 kg), au obținut centurile de campioni ai Europei în întrecerile desfășurate pe saltelele sălii sporturilor din Bursa, în Turcia. Dacă Alexandru se află la a treia centură de campion continental (a mai cîștigat titlul în 1974 la Madrid și în 1975 la Ludwigshafen), ceilalți doi se află însă pentru prima oară în posesia ei.

În toamnă, la noi, la Tunari, trăgătorul bucureștean **Corneliu Ion** și-a înscris în palmares o splendidă victorie la pistol viteză, probă în care, în 1975, la Madrid, cucerise medalia de argint și pe care doar neșansa l-a împiedicat, la Montreal, să-și adjudece măcar un „bronz“ olimpic.

★

În palmaresul din 1977 al sportivilor români figurează, de asemenea, la sporturile și ramurile olimpice, multe alte medalii de argint și de bronz.

Se poate spune, deci, că drumul spre Moscova olimpică a început promițător pentru sportivii noștri !...

LA POARTA CONSACRĂRII INTERNAȚIONALE TREBUIE SĂ BAȚI ZDRAVĂN CA SĂ SE DESCHIDĂ !

În cuvîntarea rostită la festivitatea consacrată cinstirii succeselor obținute la Montreal, desfășurată la 19 august 1976 la Palatul Sporturilor și Culturii, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, vorbind despre sarcinile și obiectivele activității sportive de performanță, spunea : „Dacă vrem ca la Moscova la Jocurile Olimpice din 1980 să obținem rezultate mai bune — și trebuie să ne propunem de pe acum acest lucru — atunci este necesar să ne prezentăm cu un lot mult mai puternic, mult mai omogen și, în unele domenii, ceva mai întinerit“.

Făcută într-un moment festiv, de sărbătorire a unor succese, această observație sintetizează cu clarviziune esența activității într-un ciclu olimpic. Anii de după J.O. sînt cunoscuți, în general, ca ani de tranziție, de schimbare de generații, în care sportivi care și-au încheiat cariera se retrag, lăsînd locul celor tineri.

Acest aspect s-a făcut remarcat la nivelul sportului mondial și în 1977, în marea majoritate a disciplinelor olimpice. Sportivi tineri, despre care se știau prea puține lucruri în 1976, sînt — la sfîrșitul lui 1977 — în fruntea ierarhiei mondiale în sporturile sau în probele lor. Două exemple — din numeroasele existente — sînt semnificative : atletul sovietic Vladimir Iașcenko a sărit 2,33 m la înălțime, devenind recordman mondial de seniori la vîrsta junioratului, iar luptătorul constănțean Ion Draica, *și el încă junior, a cîștigat titlul de campion european de seniori greco-romane, apoi pe cel mondial universitar, pentru ca la campionatele lumii să se claseze pe locul doi, arbitrii frustrîndu-l de o victorie pe care o merita !*

Draica este cea mai spectaculoasă apariție în elita sportului nostru în acest an, dar și alți tineri s-au impus în diferite discipline, cîștigîndu-și locul în loturile olimpice.

La gimnastică Emilia Eberle *și* Gabi Gheorghiu *sînt cele mai noi descoperiri și în spatele lor cresc alte talente. Înotătoarele* Carmen Bunaciu, Mihaela Costea, Irinel Pănulescu *și* Brigitte Prass *au progresat spectaculos, la fel ca atleta* Elena Tărîță, *luptătorii (de la libere)* Ludovic Sandor *și* Vasile Pușcașu, *boxerii* Teodor Dinu, Georgică Donici, Gheorghe Simion, *scrimerii* Florin Nicolae, Ernestin Mătușan, Ion Bărbosu *și* Florin Păunescu, *toți componenți, azi, ai loturilor olimpice, toți speranțe autentice.*

Și la jocurile sportive au fost promovați în primele echipe cîțiva tineri talentați : Radu Mirea, Csongor Gyarfas *și* Ivan Feher *(polo)*, Gulmiza Gelil *(volei fete)*, Ion Țerbea, Marius Căta-Chițiga, Günther Enescu *(volei băieți)*, Maria Török *și* Heidrun Janesch *(handbal fete)*, Stîngă, Flangea, Bedivan *și* Durău *(handbal băieți)*.

De la ei, remarcații primului an al ciclului olimpic, așteptăm confirmări care să-i titularizeze în echipele reprezentative, unde promovații de azi trebuie să ajungă pînă în 1980, elemente de bază. Așteptăm, la fel, promovarea altor tineri talentați, lansați și ei pe drumul performanței. Pe de altă parte, să nu uităm că întinerirea este o necesitate, dar ea trebuie impusă de valoarea celui care vine. Iar dacă tînărul este o certitudine, el trebuie „aruncat“ cît mai curînd în focul marilor competiții, pentru a putea să se călească, să se maturizeze.

Vladimir **MORARU**

BILANȚUL INTERNAȚIONAL OLIMPIC, LA SFÎRȘITUL ANULUI 1977, OGLINDEȘTE REALIZĂRILE, DAR ȘI ÎNTÎRZIERILE SPORTULUI NOSTRU

A XXII-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară se va desfășura la Moscova, între 19 iulie și 3 august 1980. Cea de a 79-a sesiune a Comitetului Internațional Olimpic, din iunie 1977, de la Praga, a luat în discuție și a aprobat programul de desfășurare a competiției olimpice care, ca și cea de la Montreal, va cuprinde întreceri la aceleași 21 de ramuri sportive : **atletism, baschet, box, caiac-canoe, canotaj, călărie, ciclism, gimnastică, fotbal, haltere, handbal, hochei pe iarbă, judo, lupte (greco-romane și libere), natație (înot, polo, sărituri), pentatlon modern, scrimă, tir, tir cu arcul, volei și yachting.**

Față de ediția precedentă a J.O., la Moscova vor exista totuși cîteva noutăți în program : cursa de 50 km marș la atletism, o nouă categorie la haltere și două la judo, hocheiul pe iarbă feminin și clasa „Tempest“ înlocuită cu „Star“ la yachting. Aceste completări au ca efect direct, în primul rînd, mărirea numărului de medalii ce vor fi atribuite : 628 (cu 17 mai multe decît la Montreal), ca și a numărului de puncte : 4397 p (cu 104 p mai multe decît în 1976).

CLASAMENTE PE MEDALII ALE BILANȚULUI MONDIAL

	total	aur	argint	bronz
1. R.D. Germană	81	35	26	20
2. U.R.S.S.	79	31	28	20
3. S.U.A.	54	22	15	17
4. R.F. Germania	30	7	13	10
5. Bulgaria	22	3	7	12
6. Polonia	20	8	4	8
7. Ungaria	20	5	4	11
8. ROMÂNIA	18	7	6	5
9. Italia	12	1	4	7
10. Cuba	10	6	1	3
11. Japonia	8	4	4	0
12. Suedia	8	3	4	1
13. Canada	7	2	2	3
14. Marea Britanie	7	1	4	2
15. Elveția	7	1	2	4
16. Cehoslovacia	6	2	2	2
17. Olanda	6	0	3	3
18. Mexic	5	2	2	1
19. Iugoslavia	5	1	2	2
20. Finlanda	5	1	1	3

21. Noua Zeelandă 3 (2+0+1), 22. Kenya 3 (1+1+1), 23. Spania 2(1+0+1), 24. Australia 2(0+2+0), 25–29. Brazilia, Danemarca, Franța, Iran și Jamaica 2(0+1+1), 30. Coreea de Sud 2(0+0+2), 31–34. Belgia, Etiopia, Irlanda și Turcia 1(0+1+0), 35–36. R.P. Chineză și Mongolia 1(0+0+1).

CLASAMENTE PE MEDALII LA CAMPIONATELE EUROPENE

	total	aur	argint	bronz
1. U.R.S.S.	51	19	14	18
2. R. D. Germană	28	8	12	8
3. R. F. Germania	17	2	7	8
4. ROMÂNIA	12	3	3	6
5. Polonia	9	5	2	2
6. Bulgaria	7	1	1	5
7. Franța	6	3	1	2
8. Marea Britanie	6	2	2	2
9. Iugoslavia	4	2	1	1
10. Olanda	4	2	0	2
11. Cehoslovacia	4	1	1	2

12. Ungaria 3(2+1+0), 13. Elveția 3(1+2+0), 14–15. Finlanda și Italia 3(0+1+2), 16. Suedia 2(1+0+1), 17–18. Belgia și Irlanda 2(0+1+1), 19. Spania 1(0+1+0), 20–21. Norvegia și Turcia 1(0+0+1).

CLASAMENTUL PE PUNCTE

Nr	ȚARA	Baschet	Box	Călărie	Gimnastică	Judo	Polo	Sărituri	Tir	TOTAL
1	U.R.S.S.	5	47	10	146	29,5	3	32	30	302,5
2	R.D.GERMANĂ		44		35,5	34,5		30	19,5	163,5
3	R.F.GERMANIA		12	34	5,5	7	2	7	21	88,5
4	ROMÂNIA		22,5		22,5	3,5			12	60,5
5	POLONIA		29,5	1		15,5			14	60
6	FRANȚA		3,5	9,5	4	29,5				46,5
7	MAREA BRITANIE			27,5		7			5	39,5
8	UNGARIA				22,5	5	7	1	1	36,5
9	BULGARIA	1	22,5		11					34,5
10	CEHOSLOVACIA	4	3,5		11				10,5	29

11. Olanda 27,5 p, 12. Elveția 23 p, 13. Iugoslavia 22,5 p, 14. Suedia 21,5 p, 15. Italia 18 p, 16–17. Finlanda și Irlanda 13,5 p, 18. Spania 11,5 p, 19. Belgia 10,5 p, 20. Norvegia 9 p, 21. Turcia 3,5 p, 22–23. Austria și Danemarca 3 p, 24. Israel 2 p.

CLASAMENTUL PE PUNCTE AL BILANȚULUI MONDIAL

Nr	ȚARA	Caiac-canoe	Canotaj.	Ciclism	Haltere	Hochei/iarbă	Lupte	Pentatlon	Scrimă	Tir/arc	Yachting	Volei	Atletism	Înot	TOTAL
1	U.R.S.S.	47	38	15	64	4	94	12	49	3	9	7	121	70,5	533,5
2	R.D.GERMANĂ	39	91	28.	25		26						148	150,5	507,5
3	S.U.A.		11	3	6	1	22,5	4		21	21		148	198	435,5
4	R.F.GERMANIA	8	16	10	10		13	2	18		17		66	46	206
5	POLONIA	20	1	7	20		20	18	6	5	2	3	54		163
6	UNGARIA	38	5		23		34	4	29			1	15	8	157
7–	ROMÂNIA	47	17		2		36		14				27		143
8	BULGARIA	16	36		22		56					1	12		143
9	ITALIA	4	1	16				3	20	6	3		11	11	75
10	MAREA BRITANIE		19	2							3		34	12,5	70,5
11	SUEDIA	2			4		21	1	19		8		5	9	69
12	CUBA				17		1					9	40		67
13	CANADA	6	16								10		4	23,5	61,5
14	JAPONIA				9		19			6	5	11	2		52
15-	CEHOSLOVACIA		19	7	2		7						8		45
16	OLANDA		13								4		5	23	45
17–	FINLANDA		5	3	1		8				2		18		37
18	ELVEȚIA			14	4				12		7				37
19	IUGOSLAVIA	4	4				18,5						7	1	34,5
20	MEXIC												30		30

În continuare lista se prezintă astfel : 21. Franța 28 p, 22. Iran 26 p, 23. Australia 25 p, 24. Noua Zeelandă 24 p, 25. Belgia 20 p, 26. Kenya 19 p, 27. Spania 14 p, 28–30. Brazilia, Mongolia și Turcia 12 p, 31–32. R.P. Chineză și Danemarca 11 p, 33–34. Coreea de Sud și Jamaica 10 p, 35. Etiopia 8 p, 36. Irlanda 7 p, 37–39. Austria, Grecia și Norvegia 5 p, 40–41. Irak și Islanda 3 p, 42–44. Israel, Nigeria și Peru 2 p, 45. Venezuela 1 p.

La încheierea activității competiționale din anul 1977 am alcătuit, ca și în alte asemenea ocazii, un panoramic al sportului internațional pentru a vedea care este, de fapt, situația în primul an al ciclului olimpic care leagă Montrealul de Moscova. Pentru a realiza acest panoramic am avut în vedere rezultatele înregistrate la fiecare dintre cele 21 de ramuri de sport olimpice, enumerate mai înainte. Precizăm dintr-un început că la întocmirea bilanțului s-a ținut seamă de prevederile regulamentare referitoare la normele de participare la Jocurile Olimpice, adică : trei sportivi de probă la atletism, la înot, sărituri, scrimă (individual), doi la tir și la tir cu arcul, cîte unul de categorie la box, lupte greco-romane și libere, judo, cîte o echipă la jocurile sportive ori cîte un echipaj la yachting ș.a.m.d. Am făcut această precizare deoarece la unele dintre competițiile mondiale ori europene ale căror rezultate le-am centralizat regulamentele nu fac asemenea îngrădiri de participare (ciclism, judo, călărie, yachting etc.) ceea ce ne-a obligat să facem, în unele cazuri, o triere serioasă în clasamentele respective pentru a ne menține în spiritul „literei“ olimpice. Baza panoramicului internațional 1977 o constituie, firește, rezultatele înregistrate în confruntările sportive cu caracter mondial, campionate sau alte competiții de mare amploare. Anul 1977 a programat întreceri pentru CAMPIONATELE LUMII la caiac-canoe, canotaj, ciclism, haltere, lupte greco-romane și libere, pentatlon modern, scrimă, tir cu arcul și yachting, „Cupa mondială“ la volei și „Cupa intercontinentală“ la hochei pe iarbă. Acestor 11 ramuri sportive le-am adăugat atletismul și înotul folosindu-ne, în cazul lor, de bilanțurile mondiale ale acestui sezon competițional.

În acest an, în unele discipline sportvie n-au fost însă programate competiții cu caracter mondial, ci doar campionate continentale, între care și cele europene. Deoarece rezultatele acestora nu le-am putut „asambla“ — și nici n-ar fi fost just s-o facem ! — într-un tot unitar, am recurs la întocmirea separată a unui bilanț al CAMPIONATELOR EUROPENE (pentru că forța sportivă a țărilor europene, în perspectiva olimpică, este mai mare decît a altor continente). Principiile de alcătuire au fost aceleași ca și în primul bilanț, campionatele luate în evidență fiind cele de baschet (băieți), box, călărie, gimnastică, judo, polo, sărituri și tir.

Din cele două bilanțuri lipsesc, în mod obiectiv, unele ramuri sportive olimpice care, în 1977, n-au avut competiții care să ne fi permis stabilirea unor ierarhii. Este vorba de baschet (femei), handbal (bărbați și femei), fotbal, hochei pe iarbă (femei). Din acest motiv, din bilanțul general al medaliilor lipsesc 18 (6 aur, 6 argint și 6 bronz). Lipsesc, de asemenea, 107 puncte pentru aceste sporturi, dar și încă alte 12 puncte (cîte 1 la yachting la clasele „470“ și „Tornado“, 7 p la ciclism la urmărirea individuală și 3 p la tir cu arcul femei). Apreciem însă că aceste minusuri nu sînt în măsură să modifice concluziile care pot fi trase din cercetarea atentă a clasamentelor, referitoare la forța sportivă a diferitelor țări de pe continentul european ori din lumea întreagă.

★

Panoramicul de față, exprimat în clasamentele neoficiale — dar tradiționale și pline de semnificație în arena olimpică — oglindește neta superioritate a sportivilor din Uniunea Sovietică și R. D. Germană, de fapt, fruntași și în urmă cu un an la Montreal. Dealtfel, cu unele mici modificări de poziții, țările aflate în frunte la ultima ediție a J.O. domină și acum bilanțul sportului internațional 1977.

Sportivii noștri au avut și în acest an, ca și în întrecerile Olimpiadei montrealeze, ca și în anii care au precedat-o, o evoluție de ansamblu remarcabilă datorită căreia România deține, pe scară mondială, locul 8 în clasamentul după numărul total al medaliilor, locul 6 în clasamentul după medaliile de aur și locul 7–8 în clasamentul pe puncte. Pentru o mai bună edificare a acestei situații iată o comparație a locurilor ocupate de sportivii români în aceleași clasamente, în ultimii trei ani : 1974 : 5—11—6, 1975 : 8—13—8 și 1976 (la J.O.) : 5—9—6.

Poziția sportului românesc apare însă și mai bună în concernul european prin locurile 4 din clasamentele după totalul medaliilor, al medaliilor de aur și al numărului de puncte acumulate la campionate continentale.

Aceste poziții fruntașe exprimă, desigur, startul lansat pe care sportivii noștri l-au luat în activitatea de pregătire în vederea participării la Jocurile Olimpice de la Moscova.

Încă din toamna anului trecut mișcarea noastră sportivă are la dispoziție, pentru prima oară, un amplu **Program de dezvoltare aprobat de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R.**, document de o deosebită valoare, care jalonează întreaga activitate și stabilește cadrul general al pregătirilor și obiectivele în vederea Jocurilor Olimpice din 1980. Mișcarea noastră sportivă dispune deci de îndrumări, hotărîri și orientări foarte bune, de un cadru propice pentru o dezvoltare intensivă a activității de performanță. Există posibilități superioare acelora din trecut — pentru a se obține mai multe rezultate de înalt prestigiu în lumea sportului internațional. Acestea sînt condiționate, desigur, de o seamă de factori, între care, la un loc de frunte, trebuie pusă MUNCA. Așa cum s-a dovedit, în atîtea și atîtea ocazii, este imposibil ca un sportiv, oricît de talentat ar fi, să obțină rezultate de valoare și să concureze cu succes în competiții de anvergură fără a depune un volum uriaș de muncă, cu condiția ca această muncă să fie de cea mai bună calitate. Acest deziderat nu-l pot împlini decît acei sportivi care înțeleg exact sensul și conținutul obiectivelor prevăzute a fi atinse la J.O., dar și pînă atunci. Căci nu este cîtuși de puțin un secret că în fața sportivilor noștri stau astăzi, pentru Jocurile de la Moscova, obiective mai importante decît au avut în precedentul ciclu olimpic. Ca și în viață, și în sport nu izbîndesc decît cei îndrăzneți, cei animați de un țel înalt, precis, cei care cred în victorie, muncesc și luptă pentru ea. În acest context apare cît se poate de limpede că trebuie luate, în continuare, toate măsurile pentru a asigura pregătirii sportivilor noștri fruntași conținutul corespunzător etapei actuale de dezvoltare a sportului mondial. O muncă intensă, o pregătire științifică, o mobilizare totală pentru atingerea obiectivelor stabilite sînt absolut necesare.

Palmaresul internațional al acestui an arată că, în linii mari, au fost realizate multe dintre sarcinile prevăzute a fi atinse în 1977. Studiind clasamentele respective, și, mai ales, ceea ce se ascunde în spatele unor cifre, observăm că bilanțul sportului românesc ar fi putut să fie și mai bun, fără evoluțiile modeste sau chiar slabe ale unora dintre sportivii noștri la **C.M. de lupte libere și canotaj, la C.E. de box, gimnastică (băieți), polo, tir** etc. Pe de altă parte trebuie să sesizăm faptul că în bilanțul „europenelor“, sportivii noștri nu au punctat decît la patru din cele 8 campionate, iar în cel mondial, din cele 13 discipline luate în evidență reprezentanții noștri apar între primii șase clasați doar cu participare la șase ramuri sportive, ceea ce, prin forța împrejurărilor, limitează posibilitățile de afirmare, în ansamblu. Aceasta este, de fapt, o lipsă mai veche a sportului nostru, care nu reușește să selecționeze și să pregătească la un nivel corespunzător sportivi pentru toate cele 21 de discipline înscrise în programul olimpic, pentru majoritatea probelor !

În sfîrșit, trebuie să arătăm că **1977, primul an al unui nou ciclu olimpic, ar fi trebuit să însemne prilejul unei serioase primeniri a loturilor reprezentative, o infuzie a acestora cu tineri sportivi talentați, capabili să obțină încă de pe acum performanțe valoroase.** La unele loturi operația aceasta a început să fie realizată cu responsabilitate și rezultatele s-au și văzut. La lupte greco-romane, de pildă, juniorul constănțean Ion Draica, promovat în prima echipă a țării, a devenit campion european de seniori, a cîștigat apoi titlul de campion mondial universitar și în condițiile unui arbitraj neobiectiv a fost nevoit să se mulțumească cu locul secund la C.M. Rezultate bune a dat acțiunea de întinerire întreprinsă la nivelul loturilor naționale de canotaj (fete), scrimă, volei (băieți) ș.a. Din păcate, la alte discipline această preocupare n-a fost pe primul plan, iar la atletism, de exemplu, anul 1977 n-a evidențiat valori deosebite care, printr-o pregătire foarte bună, să poată aspira la poziții fruntașe în clasamentul olimpic din 1980. În legătură cu aceasta se poate remarca faptul, pe un plan mai larg, că în timp ce bilanțurile european și mondial, la nivelul seniorilor, oferă destule prilejuri de satisfacție, în schimb în aceleași bilanțuri la nivelul juniorilor (avînd în vedere rezultatele unor mari competiții, inclusiv tradiționalele concursuri „Prietenia“) situația se prezintă **cu mult sub nivelul pretențiilor, în multe cazuri și sub acela al posibilităților.**

★

Acest panoramic are desigur o valoare documentară și exprimă potențele diferitelor forțe sportive de pe glob. Este de la sine înțeles că pe viitor, pe fiecare lună, intensitatea și calitatea pregătirilor, contribuția științei etc. vor crește, noi recorduri vor fi doborîte, astfel ca la ora olimpică a Moscovei, pentru fiecare medalie, pentru fiecare punct vor lupta, cu mare dîrzenie și multă șansă, un număr mare de sportivi de pretutindeni. Printre aceștia se vor afla și mulți sportivi români, pentru care cei doi ani și jumătate care ne despart de Olimpiada de la Moscova trebuie să fie ani de totală dăruire pentru cel mai bogat bilanț din istoria participării românești la Jocurile Olimpice...

PLANUL DE PREGĂTIRE PENTRU J. O. TREBUIE ÎNDEPLINIT INTEGRAL !

În anul care vine pe fruntașii sportului nostru îi așteaptă noi și importante competiții internaționale de amploare, între care campionate mondiale la 12 ramuri sportive (olimpice) și campionate europene la 6 ramuri. În afara acestora, alte multe competiții se vor bucura de participarea sportivilor români. Fiind al doilea an al noului ciclu olimpic, 1978 este foarte important pentru pregătirea în vederea Jocurilor de la Moscova și de aceea și obiectivele propuse a fi atinse sînt mai pretențioase decît cele prevăzute pentru anul în curs. Realizarea lor nu va putea fi făcută decît în condițiile unei pregătiri temeinice, realizate fără nici un fel de fisură, fără nici un rabat.

Campionul european Corneliu Ion

Pregătirea sportivilor noștri trebuie să prevadă folosirea într-o mai mare măsură a noilor metode de antrenament, implicit, acceptarea cu mai multă încredere a noului. Anul 1977, în mod special, a demonstrat că atunci cînd se caută și se aplică consecvent noul, rezultatele bune apar și ele. În această privință, pregătirea efectuată la unele loturi (scrimă, lupte, gimnastică etc.) în vederea participării la întrecerile Universiadei, de exemplu, care a fost axată într-o mare măsură pe nou, și-a aflat rezultatele în competițiile de la Sofia, acolo unde, după cum se știe, sportivii noștri au avut cea mai bună prestație din întreaga lor participare la această „mică Olimpiadă“.

Sarcina investigării noului revine, bineînțeles, în primul rînd antrenorilor și medicilor, dar și, în egală măsură, altor specialiști, între care cercetătorii științifici și metodiștii. În 1977 la loturile de lupte greco-romane, caiac-canoe și scrimă, tehnicienii au desfășurat o activitate rodnică, a cărei consecință poate fi ușor deslușită în valoarea și competitivitatea internațională a sportivilor respectivi, în timp ce la alte ramuri sportive, dimpotrivă, rezultatele bune se lasă încă așteptate.

În anul viitor trebuie și mai mult întărit aportul cercetării științifice, al medicinii, la edificarea performanțelor sportivilor noștri, în primul rînd prin apropierea tot mai mare de producție a studiilor și cercetărilor care se efectuează și, totodată, printr-o integrală valorificare a cunoștințelor și a experienței noastre, a celei mondiale, acumulate în pregătirea dinaintea ultimei ediții a Jocurilor Olimpice de la Montreal, completată de cea a pregătirii pentru Universiada de la Sofia, avîndu-se în vedere faptul că o Olimpiadă este mai mult decît un sumum de campionate mondiale desfășurate simultan într-o anumită localitate !

Munca intensă, desfășurată fără răgaz, într-un volum mare și de o calitate corespunzătoare, într-un climat de stimă și respect, de ordine și disciplină, de responsabilitate și dăruire, va fi — fără nici un fel de discuție — singura „cheie“ cu care va putea fi deschisă poarta care conduce spre succesul olimpic !

Anul 1978 trebuie să reprezinte, pe de altă parte, un prilej de noi și laborioase căutări de a depista pe cei mai talentați și mai apți sportivi care, printr-o pregătire susținută, să poată ajunge repede la nivelul celor mai buni, al fruntașilor sportului nostru. Această operație, încărcată de o mare responsabilitate, trebuie să pornească de la adevărul că, așa cum arată prognoza sportului mondial, condițiile în care se vor desfășura Jocurile Olimpice de la Moscova cer să existe, la nivelul lotului nostru, un număr dublu de sportivi capabili să obțină medalii și puncte pentru a avea, în acest fel, garanția că mișcarea noastră sportivă va fi bine reprezentată la această mare competiție.

De aceea, porțile lotului nostru olimpic vor rămîne deschise pînă în preajma Jocurilor, pentru a crea posibilități de promovare celor mai merituoși, celor mai buni.

Trebuie să se ajungă în situația ca selecționerii lotului nostru să fie confruntați în permanență cu dificila problemă de a nu ști pe care anume să-i aleagă, dintre mai mulți sportivi, de aceeași înaltă valoare, pe care-i au la dispoziție !...

DOAR TRADIȚIA NU ESTE SUFICIENTĂ...

În baza sarcinilor care reies din **Programul privind dezvoltarea activității de educație fizică și sport pe perioada 1976—1980 și pregătirea sportivilor români în vederea participării la Jocurile Olimpice din 1980, răspunderea selecționării și pregătirii corespunzătoare a sportivilor de performanță** (de fapt, de mare performanță !) **revine unui mare număr de unități sportive de pe întreg teritoriul țării.** În acest sens, au fost nominalizate, la ramurile sportive olimpice, unitățile de performanță, pe județe și departamente, care să fie sprijinite prioritar.

La încheierea primului an al ciclului olimpic 1977—1980, prestațiile sportivilor noștri în marile competiții internaționale, cu caracter mondial ori numai cu caracter european, sînt exprimate în cifrele din bilanțul de mai jos. Aceste cifre pot fi apreciate desigur ca mulțumitoare. La realizarea lor și-au adus contribuția sportivi și sportive din 16 cluburi și asociații, așa cum se poate vedea din clasamentele următoare :

Bilanțul campionatelor europene : **1. Dinamo București 29 p, 2. Liceul din municipiul Gh. Gheorghiu-Dej 21 p, 3. Steaua 7 p, 4. Farul Constanța 3,5 p.**

Bilanțul mondial : **1. Dinamo 65,17 p, 2. Steaua 43,35 p, 3. Metalul București 11 p, 4. Clubul sportiv școlar Constanța 5 p, 5. Farul Constanța 4,70 p, 6. C.A. Roman 3 p, 7—8 C.S.M. Reșița și Iprofil Rădăuți 2 p, 9. Clubul nautic universitar București 1,99 p, 10. Olimpia București 1,80 p, 11. Ceahlăul P. Neamț 1,66 p, 12—15. Politehnica Iași Dinamo Brașov, C.F.R. Timișoara și C.L. Dacia Pitești 1 p.**

Faptul că doar 16 dintre unitățile de performanță ale sportului nostru contribuie, în acest an, la realizarea cerințelor ni se pare foarte puțin, cunoscînd răspunderile care revin tuturor unităților prioritare. Ar fi, desigur, foarte greu ca toate aceste unități să aibă sportivi selecționați în echipele reprezentative ale țării participante la campionate mondiale sau continentale, dar exigențele au în vedere în mod special cluburile considerate puternice, care dispun de condițiile necesare pentru a desfășura o activitate rodnică. Ne gîndim, între altele, și la acele cluburi specializate într-o anume ramură sportivă, cum este cazul Clubului atletic Universitar București, Clubului atletic școlar-universitar Timișoara, Box-cluburile din Brăila și Galați etc.

Evident, **pentru noul an competițional, care marchează jumătatea drumului dintre Montreal și Moscova, contribuția acestor cluburi, și nu numai a lor, la creșterea performanței sportive românești trebuie să se înscrie ferm la nivelul cerințelor, al importantelor obiective stabilite a fi atinse în 1978.**

Totalizînd punctele celor două clasamente după proveniența sportivilor dintr-un județ sau altul, ajungem la următoarea situație : **1. București 160,10 p, 2. Bacău 21 p, 3. Constanța 9,70 p, 4. Neamț 4,66 p, 5—6. Caraș-Severin și Suceava 2 p, 7—10. Argeș, Brașov, Iași și Timiș cîte 1 p.**

Cercetînd acest clasament pe județe se pot desprinde, desigur, și unele concluzii interesante, începînd cu aceea că patru din aceste 10 județe aparțin Moldovei, regiune, totuși, cu o tradiție sportivă mai mică decît altele din țara noastră !..

Nicu Gingă, *învingător la campionatele mondiale de la Göteborg, împreună cu antrenorul emerit* Ion Corneanu, *coautor la marile succese ale luptătorilor noștri*

Pagini realizate de Rom VILARA
Fotografii de Dragoș Neagu